Запах меду і дим гіркий
Над садом вечірнім.
Паровози криками торсають тишу.
Піаніно печаль свою
Кладе пластівнями на трави, на віти.

Я сиджу осторонь золота на ослоні.
Я згадую про тебе, як дерево про південь.
Мені хочеться кінцем променя
Написати біля себе на піску:
"Люблю без мрії".

1932